

LOKVANJ

LOKVANJ - Šolsko glasilo učencev OŠ Ljudski vrt Ptuj

Številka: 2

Letnik: 9

Šolsko leto: 2005/2006

Urednik: David Bedrač

Oblikovanje: Matej Sužnik

Naklada: 600 izvodov

Izdano: april 2006

DRAGA BRALKA, DRAGI BRALEC LOKVANJA!

Sodeč po zimski idili, ki smo ji priča, težko verjamemo, da je za nami že dve tretjini šolskega leta. Pa vendar to drži.

Čas nam je skoraj prehitro spolzel skozi prste. Če pa pogledamo bolj pozorno, lahko ugotovimo, da je opravljenega dela že veliko.

Z branjem druge številke našega šolskega časopisa se boste o tem lahko sami prepričali. Predstavljamo vam rezultate dela v projektu Phare 2003, ki je učenkam in učencem ponudil veliko možnosti za dodatno ustvarjalnost, preberite o zadovoljstvu četrtošolcev, ki so imeli priložnost, da so se preizkusili v vožnji z avtomobili, skupaj z nami se spomnite praznovanja minulega kulturnega dneva in dogodkov, povezanih s pustom. Želimo, da se z našimi petošolci preselite v prijetne dni, ki so jih preživeli v zimski šoli v naravi, da se za trenutek zamislite o lastnem odnosu do narave ob ekoprispevkih.

Prepričana sem, da se bo za vsakega med vami našlo zanimivo branje, ki vam bo povedalo nekaj, česar še niste vedeli o našem delu.

Ob množici predstavljenih dejavnosti je morebiti kaj pomembnega tudi izpadlo, vendar pa to, kar je ujeto na papir, zagotovo odseva utrip šolskega dela, ki je barvit kot pomladansko cvetje, ki ga tako željno pričakujemo.

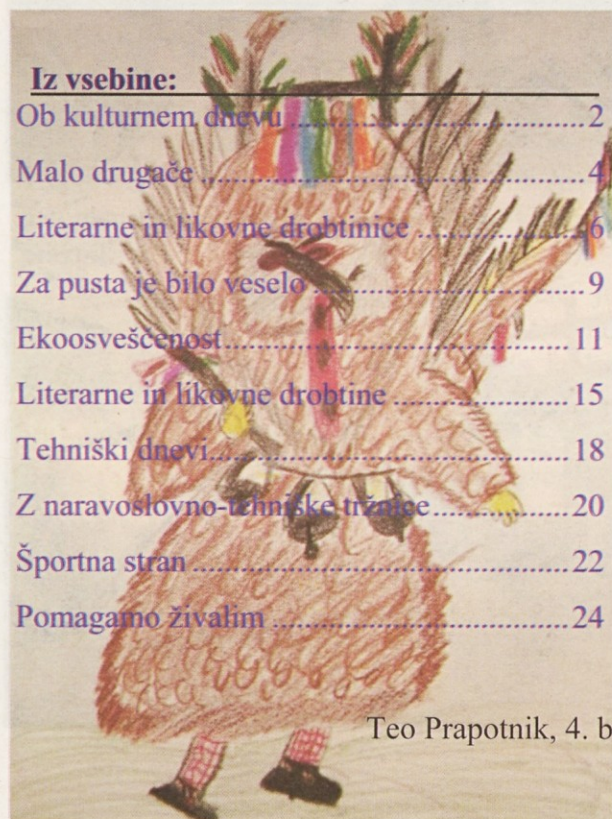
Učenkam in učencem želim, da bi po svojih najboljših močeh in zmožnostih zaključili šolsko leto, da bi uresničili svoje načrte in dosegli zastavljene cilje, vsem odraslim (učiteljem in staršem) pa dovolj modrosti in energije, da bomo znali skupaj iti po poti, ki pelje naprej, k dobremu.

Vsem vam želim lepo pomlad, naj bo prijazna do vas, pa tudi vi ne skoparite s prijaznostjo do drugih – podariti je velikokrat vredneje kot prejeti.

Tatjana Vaupotič, ravnateljica

Iz vsebine:

Ob kulturnem dnevu	2
Malo drugače	4
Literarne in likovne drobtinice	6
Za pusta je bilo veselo	9
Ekoosveščenost	11
Literarne in likovne drobtine	15
Tehniški dnevi	18
Z naravoslovno-tehniške tržnice	20
Športna stran	22
Pomagamo živalim	24

Teo Prapotnik, 4. b

OB KULTURNEM DNEVU

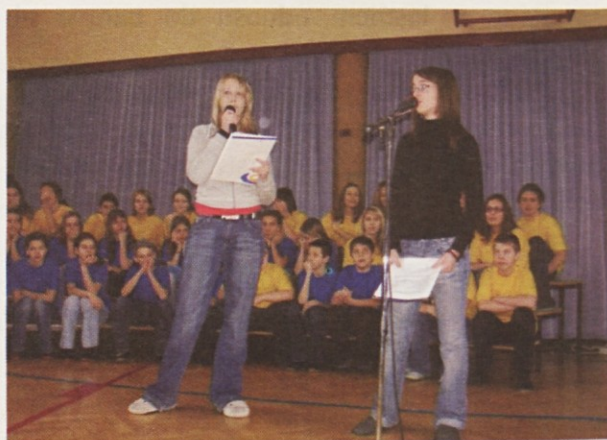
V torek, 7. 2. 2006, smo se učenci zbrali v šolski telovadnici, kjer smo praznovali naš veliki praznik – kulturni praznik. Spomnili smo se pomena kulture in našega pesnika, ki je veliko naredil za slovenski jezik in literaturo, Franceta Prešerna. Prireditev, ki je potekala eno šolsko uro, je bila sestavljena iz recitalov in glasbe iz obdobja romantike.

Najprej smo seveda učenci, ki sodelujemo pri zboru, zapeli slovensko himno Zdravljico, za katero je besedilo napisal Prešeren, nato pa sta nas voditeljici Sanja Čorić in Staša Simonič popeljali skozi življenje in delo tega literarnega velikana.

Recitali so: Nika Šeruga, Nino Galun, Jana Vidrih, Nina Zupanič, ki so predstavili različne pesmi.

Na koncu nas je ravnateljica tudi pohvalila, ker smo spoznali resničen pomen kulture, saj smo celotno prireditev spremljali zelo pridni.

Iva Bedrač, 7. b

FRANCE PREŠEREN

Rodil se je 3. 12. 1800 v Vrbi na Gorenjskem. Očetu Šimnu in materi Mini je bil prvi sin in tretji otrok. Ko je bil star osem let, so ga poslali k stricu Jožefu. Takrat je v Ribnici začel obiskovati normalko. Šolanje je nadaljeval v Ljubljani, nato pa se je odločil za študij prava. Študiral je na Dunaju, kjer se je začelo njegovo zanimanje za poezijo. Preučeval je pomembnejša svetovna dela, nato pa se je leta 1824 tudi sam preizkusil v pisanju poezije. Kmalu nato je nastalo nekaj pomembnejših pesmi, leta 1827 pa je sledila prva javna objava v Ilirskem listu.

Leta 1828 je diplomiral in se zaposlil pri odvetniku Baumgartnerju. Nadaljeval je s pisanjem, njegova neuslišana muza je bila Primičeva Julija. Bila je navdih za nekaj najlepših Prešernovih pesmi.

Njegov najboljši prijatelj, hkrati pa literarni svetovalec, je bil Matija Čop. Za Prešerna je bil pomemben, ker ga je poučeval, podpiral, predvsem pa razumel. 1834. leta je opustil prejšnjo službo in se kot vodja odvetniške pisarne zaposlil pri prijatelju Blažu Crobathu.

Leto 1835 je bilo za pesnika najbolj črno. Umril je stric Jožef, ki je bil edini v družini, ki ga je vseskozi podpiral. Njegova ljubezen Julija se je zaročila in mu s tem zatrla vsako upanje. Najhuje pa je pesnika prizadela smrt Matije Čopa, ki je utonil v Savi.

Marjetka Kelenc, 3. a

Leta 1836 je spoznal Ano Jelovšek, s katero se je zapletel v nezakonsko zvezo. Sad te zveze sta bila Ernestina in France, njuna otroka.

V zadnjih letih življenja se je posvečal pisanju pesmi za zbirko Poezij, energijo pa je vlagal v njeno čimprejšnjo izdajo. Leta 1846 je Poezije oddal v cenzuro, kasneje so njihov tisk odobrili skoraj v celoti. V istem času so mu odobrili prošnjo za samostojno odvetniško pisarno, katero so mu poprej petkrat zavrnili. Ko je pri svojem pisanju in poklicu končno uspel, pa so se pojavile težave z zdravjem. Zbolel je za cirozo jeter in 8. 2. 1849 umrl.

S pomočjo prijatelja Čopa se je Prešeren seznanjal zlasti z romanskimi književnostmi. Tako se je približal sodobnim evropskim romantikom in v slovensko književnost uvedel vrsto stalnih oblik, zlasti romanskih: balado, romanco, sonet, gazelo, tercino, stanci idr.

V svojih pesmih je obravnaval različne motive: ljubezen do ženske (Gazele), temeljna vprašanja človekovega bivanja (Soneti nesreče), pesniški poklic (Glosa, Pevcu), domovinska zavest (Zdravljica) ...

Za njegovi največji mojstrovini veljata Sonetni venec in ep Krst pri Savici.

7. kitica Zdravljice, Prešernove pesmi, ki govori o svobodnem, enakopravnem, miroljubnem sožitju vseh narodov, je z osamosvojitvijo postala slovenska himna. Vsako leto se ga spominjamo na Prešernov dan, osmega februarja, ki je slovenski kulturni praznik.

Velikokrat rečemo: »France Prešeren je največji slovenski pesnik.« Seveda pri tem ne mislimo na fizikalno količino, ki bi jo lahko izrazili v enotah. Mislimo na kakovost in pomen njegovega ustvarjanja za slovenski narod. Z njegovo pesmijo je slovensko pesništvo dohitelo evropsko pesništvo, njegove ideje pa so še danes aktualne.

Sanja Čorić, 9. c

MALO DRUGAČE

JUMICAR

15. 12. 2005 smo imeli drugačen šolski dan. Najprej smo imeli v telovadnici predavanje o varnosti v prometu. Po uporabnih napotkih o ravnanju v prometu smo se najedli in odšli pripravljat na vožnjo s skoraj pravimi avtomobilčki. Najprej so nam razložili, čemu služi desni in čemu levi pedal. Namestili smo si čelade in končno le zapeljali z avtomobilčki Jumicar po prometnem poligonu.

Vožnja je bila zelo zanimiva, a bala sem se, da bom povzročila nesrečo. Po tretjem krogu sem malce podrsala ob robu, v četrtem pa prevozila celo STOP-znak. Spoznala sem, da vožnja z avtomobilčki le ni tako enostavna, kot se zdi. Tudi ostali sošolci

so bili enakega mnenja. Ko sem končala vožnjo, smo se odpravili še k policistoma. Preizkusili smo alkotest. Vsi smo napihali 0.00 promila. Ko smo končali, je bil na vrsti naslednji razred. Pridobili smo tudi vozniško izkaznico Jumicar.

Radi bi se zahvalili šoli in podjetjem (Perutnina Ptuj, Občina Ptuj, Podjetje za stanovanjske storitve, Jumicar Slovenija), ki so nam omogočili brezplačno predstavitev, popestrili šolski dan in dali poučno popotnico za varno ravnanje v prometu.

Jana Lončarič, 4. c

OGLEDALI SMO SI PREDSTAVO

V sredo, 25. 1. 2006, smo imeli učenci četrtil razredov kulturni dan. Ko smo prišli v šolo, smo se pogovarjali o različnih kulturnih ustanovah in o primernem obnašanju v njih. Nato smo se odpravili v gledališče in si ogledali zelo zanimivo predstavo KALISTO 7. Vsak je sedel na svoj sedež in predstava se je začela. Bila je zelo zanimiva in smešna, včasih tudi napeta.

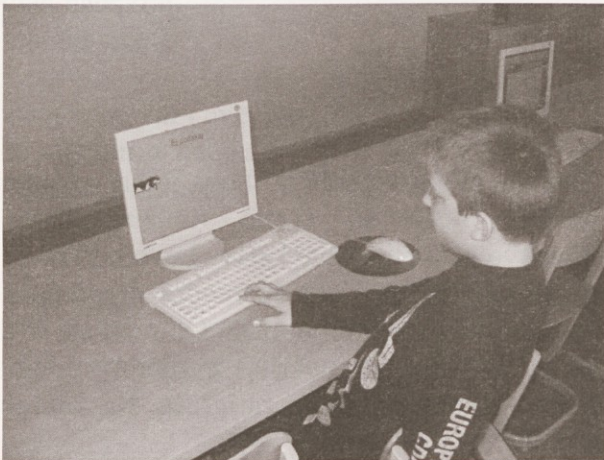
Na koncu smo igralce nagradili z bučnim aplavzom. Predstava mi je bila zelo všeč in upam, da si bom še kdaj ogledal tako zanimivo predstavo.

Gregor Nestorov, 4. c

SODELOVALNO UČENJE V RAČUNALNICI

V računalniški učilnici se učimo skoraj pri vseh predmetih. Včasih delamo v paru, včasih sami. Ker hodim tudi k računalništvu, me delo na računalniku zelo zabava. Upam, da se bomo še naprej veliko učili s pomočjo računalnika.

Vito Merc, 4. b

Rada se učim sodelovalno v računalniški učilnici. Najprej snov pregledamo in pogledamo slike. Nato snov preberemo po odstavkih in ključne besede zapisujemo v zvezek. Ko vsi končamo, nas učiteljica sprašuje, da preveri, koliko smo se naučili. Včasih nam zastavi vprašanja, npr. ali je kisik tudi v vodi? Takrat kliknemo Internet in iščemo odgovore.

Delo z računalnikom mi je bolj všeč kot sodelovalno učenje v učilnici. Še velikokrat bi rada šla v računalniško učilnico.

Maja Dokl, 4. b

Večkrat se učimo v računalniški učilnici. Naša učiteljica nas je naučila korakov samostojnega učenja, ki nam pomaga pri delu z računalnikom. Ko pridemo v računalniško, nam učiteljica zastavi vprašanje ali nalogo. Odgovore iščemo na Internetu ali v programih. Učiteljica nas vodi in usmerja. Malo pred koncem ure poročamo o delu. Preverimo, če smo odgovorili in napisali pravilno.

To učenje mi je v veliko veselje in zabavo. Rada bi se še večkrat učila na tak način.

Nataša Divjak, 4. b

LITERARNE IN LIKOVNE DROBTINICE

SVET SANJ - BILO JE GROZNO

Neke noči sem sanjala nekaj groznega. Naj vam povem. Bila je megla, tla so bila blatna, od nekod sem slišala krike. Naenkrat se je pred mano nekaj postavilo. Bilo je veliko, verjetno je bilo umazano, ker je smrdelo. Bil je nekakšen stvor. Nekaj je zamomljal v zelo nizkem tonu. Približal se mi je in ... BUM!! Padla sem iz postelje in se zbudila.

Pia Mernik, 4. d

Gregor Tušek, 3. c

MOJA SOBA

Moja soba je pravokotne oblike z belimi stenami. Pohištvo je rjavo, ročaji pa so zeleni. Levo od vrat je koš. Desno od koša je pisalna miza. Na mizi je monitor, miška in zvočnika. Nad mizo je luč. Desno od mize je okno. Okno prekriva bela zavesa z modrimi kvadrati. Zraven okna je omara. Nasproti omare je postelja. Na postelji je modra odeja. Na tleh je modra preproga z vzorčkom. Rada sem v svoji sobi.

Ana Maja Bernhard, 3. a

MOJA SOBA

Živim v bloku v pritličju. Soba je pravokotne oblike. Stene so svetlo rumene barve. Pohištvo je svetlo rjave barve. Levo od vrat je okno. Na tleh je rjava in modra preproga z živalmi. Levo naprej je miza. Ob mizi sta dva stola. Postelja je pokrita z modro odejo. Desno od vrat je košara za igrače. Na mizi je globus.

Blaž Hazemali, 3. a

Katja Frlež, 1. c

NENAVADEN CVET

Odpiram prvo nebo,
drugo nebo, manjše,
tretje, najmanjše,
ko pa odprem zadnje nebo, vidim travnik.

Na travniku je polno cvetlic,
velikih in malih,
a nobena ni lepša od te.

Ta je mehka kot svila,
rdeča kot kri,
cvet naenkrat
v nebo vzleti.

Zdaj vem, kam cvet leti.
K angelom v nebo,
povedat pesmico.

Nejc Lazar, 4. a

Dora Benčevič, 1. b

Tamara Petek, 3. a/8

ZAPRAŠENO GRADIVO

En poet živel je za svet,
pisal je pesmi in zgodbe,
malo so ga zanimale tudi godbe.

Ko je našel zaprašeno gradivo,
zdelo se mu je zelo zanimivo.
Mikavni in skrivnostni zapleti,
posledica so bili razpleti.

Blagoglasno rimo lepo je izpisal,
lepo besedo je zraven pripisal.
Valujoči ritmi njegov svet so postali,
razvezani jeziki so zraven pristali.

Zaprašeno gradivo je vsakdanje postalo,
vse ljudstvo ga z veseljem je bralo.

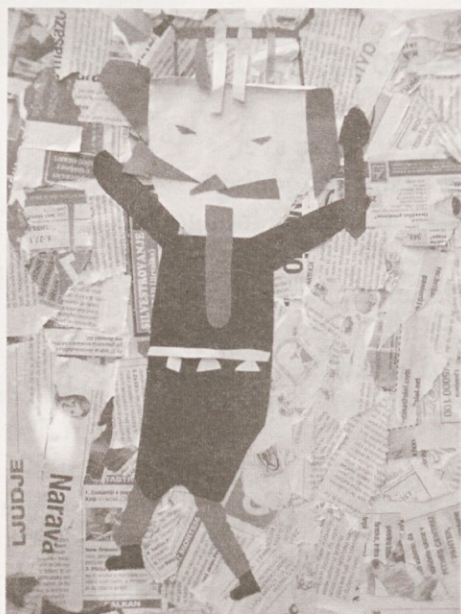
Sanja Špindler, 4. b

Laura Lorbek, 3. b

Tjaša Žgavc, 3. c

Nina Tovornik, 3. c

Anja Voda, 3. b

ZA PUSTA JE BILO VESELO

KURENT ALI KORANT

Kurent ali korant je zelo znan pustni lik. Izvira iz Markovcev. Pregarja zimo in privablja v deželo pomlad. Nastopa pri oračih ali v skupinah, ki jih običajno spremlja hudič. Na nogah ima rdeče ali zelene nogavice s cofki, ki jim pravimo gamaše. Oblečen je v dolg ovčji kožuh. Ob boke ima pripete zvonce, ponavadi jih je pet. V roki drži palico, ki se imenuje ježevka. Ta izraz je dobila zato, ker je na koncu palice pripet jež. Ježevka je kurentom v veliko pomoč. Pomaga jim za nošenje maske ali pri lovljenju deklet, na njej pa lahko zbirajo tudi robčke. Na glavi ima masko, ki je narejena iz trdega usnja. Masko obdaja dolga ovčja dlaka. Vidimo lahko le dolg jezik in nos, zobe, brke, oči in lepo porisan stranski del obraza. Ob strani

maske so gosja peresa. Na vrhu so lahko rogovi ali pa ogrodje, okrašeno z rožami, okrasnimi peresi in pisanimi trakovi.

Nekoč so se smeli v kurenta napraviti samo neporočeni fantje, danes pa se lahko tudi možje, otroci in ženske. Kurentova oprava je bila narejena iz zajčjega kožuha, zato je bila tudi veliko lažja. Kožuh je bil brez rokavov, zato so bili oblečeni v debele srjace, ki so jih poimenovali »porhatne« srjace. Tudi gamaš niso imeli, zato so bili obuti v škornje, ki so jih imenovali »gojzarji«. Imeli so samo en velik zvonec. Kape so smeli sneti samo v zaprtih prostorih ter pri znancih in sorodnikih.

Primož Zupanič, 4. d

PUST

Za pusta sem bila Indijanka. Obiskala sem Nušo. Pri Nuši sem prespala. Naslednji dan smo šle z Nušino mamico v mesto. Ko smo šle iz mesta, sta me Nuša in njena mamica odpeljale domov.

Urška Bezjak 2. b

PUST

Pust je zanimiv. Vsi so oblečeni v maske. Kurentu je vroče, ker ima na glavi veliko masko. Kurentregarja zimo. Jaz sem bila hudič. Oblečena sem bila v črno haljo, na glavi sem imela rdečo lasuljo in v roki vile.

Tjaša Purg, 2. b

PUSTNO RAJANJE V ŠOLI

Pred počitnicami nam je učiteljica povedala, da bomo imeli pustno rajanje. Vsi smo se ga razveselili in začeli razmišljati, v kaj se bomo maskirali.

Na pustni torek smo se zbrali v učilnici. Bilo je drugače, saj smo bili v maskah. Učiteljica si nas je ogledala in povedala nekaj zanimivosti o vsaki maski. Spoznali smo tudi značilne maske za naše področje. Učiteljica nam je razložila, zakaj je pust na ptujskem tako poseben. To izhaja iz zgodovine. Že pred več kot sto leti se je ustaljeno življenje na pustni torek na Ptuj prekinilo, saj se je začelo pustno rajanje.

Po tej predstavitvi smo imeli malico, krof, seveda, nato pa smo se odpravili na manjši pohod po mestu in okolici šole. Nismo videli dosti mask, zato pa je bilo na šoli toliko bolj pustno in veselo. Po vrnitvi s sprehoda smo se odpravili v telovadnico, kjer je bilo rajanje za učence razredne stopnje. Po vsej telovadnici je bilo dosti korantov, hudičkov in drugih mask. Plesali smo in rajali, po oddelkih smo se tudi predstavili in se fotografirali.

Vsako leto se bolje počutim na pustnem rajanju.

Lara Miletič, 4. b

TRNULJČICA IN 4. A /8

Učenci 4. a /8 smo letos bili del ptujskega Kurentovanja. V soboto, 25. 2. smo se udeležili 1. otroške pustne povorke, v nedeljo, 26. 2. pa smo bili del 46. tradicionalne mednarodne pustne povorke.

V soboto smo se zbrali ob 10. uri v OŠ Ljudski vrt. Tam smo se našemili, pripravili še zadnje malenkosti in se odpravili proti Minoritskemu samostanu. Vreme nam je v soboto pošteno zagodlo – snežilo je. Pa vseeno nam ni pokvarilo pustnega veselja. Ob 11. uri je pustna povorka krenila na pot mimo mestne hiše vse do glavnega šotor. Tam smo dobili malico, čisto jasno - pustni krof ter čaj. Po okrepčilu se je začela pustna zabava. Ob prijetnih melodijah smo poplesovali vse do 13. ure, ko smo se počasi odpravili proti naši šoli ter nato domov. Obljubili smo si, da se naslednji dan, ob lepšem vremenu, spet srečamo.

In že je bila tu nedelja, pa sonček. Spočiti in pripravljeni na nova doživetja, smo se ob 13. uri spet zbrali na naši osnovni šoli. Še polni vtisov iz prejšnjega dne, smo se odpravili novim dogodivščinam naproti. Zbrali smo se pred bolnico, potem pa čakanje, čakanje, čakanje...na začetek. Pa se je le začelo. Ob 14. 10 se je pustna povorka začela premikati. Ta dan je bilo prav zabavno, saj smo lahko kar trikrat predstavili naše igralske sposobnosti. Odigrali smo skrajšano različico pravljice Trnuljčica. Obiskovalci so bili navdušeni. Pa kako so nam ploskali! Zraven predstavitve smo imeli za obiskovalce še eno presenečenje – bombone, katere smo delili med otroke. Proti koncu nas je že kar malo zeblo, vendar smo zdržali. Prišli smo v šotor, kjer nas je spet čakala malica. Malo smo si oddahnili, potem pa seveda, pustna zabava še zadnjič. Zabavali smo se do 17.30, ko smo počasi odkorakali proti naši šoli. Preoblekli smo se ter se samo še poslovili in utrujeni odpravili domov.

Bilo je nepopisno doživetje, katerega ne bomo nikoli pozabili.

Učenci in učiteljica, 4. a

EKOOSVEŠČENOST

PRAVICO IMAM ZA SANJE

Kaj so napisali moji vrstniki v Konvenciji o otrokovih pravicah?

»Otrok sem, zato si želim, da me imajo radi, me zdravijo, če sem bolan, zaupajo vame, se igrajo in smejejo z mano, se ukvarjajo z mano, me spodbujajo in mi pomagajo, da sem varen, me poslušajo, me ne zasmehujejo, da imam možnosti za izobrazbo, da pijem čisto vodo in imam dovolj hrane, me spoštujejo in da so ponosni name. Potrebujem veliko sreče, ljubezni in nežnosti. Toliko, da jo bom lahko vračal, pa še je bo ostalo dovolj, da jo bom lahko delil naokrog.«

Prav otroci in mladostniki smo tisti, ki potrebujemo največ, oziroma imamo največ potreb. Sem sodijo ljubezen, igra, učenje, odgovori na nekatera vprašanja, dom, pripadnost. To so nam dolžni zagotoviti odrasli. Nekateri otroci pa nimajo zagotovljenih niti osnovnih pogojev za življenje, zapisanih v Konvenciji o otrokovih pravicah.

Včasih razmišljam, zakaj pride do vojn, zakaj ne moremo zaustaviti nekaterih bolezni, zakaj nismo vsi ljudje enakopravni in pogosto pride do diskriminacije, zakaj imajo nekateri vsega preveč, drugi pa nimajo niti osnovnih pogojev za življenje, zakaj ne spoštujemo narave in jo uničujemo na vsakem koraku? Kakšna je tako prihodnost nas otrok? Še več vprašanj se mi poraja. Odgovori nanje so zelo preprosti. Poiskati bi jih moral vsak človek v sebi - živeti tako, da razvijaš sebe in svoje sposobnosti, vendar pa ne pozabiš na druge. Ne koristijo materialne dobrine, če človek ni zdrav, srečen in zadovoljen, če ga ne izpolnjuje tudi misel, da je za nekoga naredil nekaj dobrega. Včasih si zamišljam svet po meri otrok, v katerem so za vse otroke zagotovljene enake pravice in vsaj osnovne življenjske potrebe.

Kaja Jakolič, 9. b

KAKO ŽIVIMO NAŠI VRSTNIKI PO SVETU? KOMU JE MAR? NAM.

Otrok sem in vem,
da moje želje in pričakovanja
rastejo skupaj z menoj,
a včasih si želim tako malo ...

ZLOŽENKA ZA MAJHNE IN
VELIKE, ZA VSE, KI JIM JE
MAR ZA DRUGE
IN BI JIM RADI POMAĞALI
PO SVOJIH MOČEH.

SANJE

Zvezde na nebu
vodijo me
v sanjske dežele
do naslednjega dne.

Luka Ivanovič, 3. b

HUMANITARNO DELO NA NAŠI ŠOLI V LETOŠNJEM ŠOLSKEM LETU

V letošnjem šolskem letu smo veliko pozornosti namenili humanitarnemu delu. Pripravili smo načrt dela po mesecih in izvajali različne humanitarne akcije za pomoč otrokom doma in po svetu. Zbirali smo zvezke in pisala za otroke iz Indije, zvezke, barvice in risalne liste smo odnesli tudi otrokom v bolnico, izvedli smo dve akciji zbiranja drobiža za UNICEF, izdelovali smo punčke iz cunj za UNICEF – ovo akcijo Punčka iz cunj, risali risbe, pisali pesmi in spise ter izdelovali plakate na temo Pomagajmo otrokom po svetu. Zbirali smo odpadni papir in izrabljene tonerje ter izkupiček namenili v humanitarne namene.

Tudi pri prostovoljcih in pri Rdečem križu so bili zelo aktivni. Prostovoljci smo nekaj prostega časa namenili tudi pomoči drugim, zbirali smo denarne prispevke za Slovence v Bosni, obiskovali varovance doma upokoјencev in stanovanjske skupnosti, pripravljali različne akcije, sodelovali na natečajih.

O našem delu smo vas obveščali vsak mesec preko radijskih oddaj, pripravljali smo razstave v avli šole in preko šolske spletne strani ter spletne strani www.smonasledi.com. Do konca šolskega leta načrtujemo še nekaj akcij za pomoč otrokom doma, v Afriki in Aziji. Ni koristno samo zbiranje prispevkov, temveč tudi spoznavanje ostalih kultur in ozaveščanje o problemih na različne načine (plakati, pesmi, referati, risbe, lokalni radio, časopis...). Poskrbimo, da bomo vsi »na sledi razmeram po svet«. Vsak lahko pomaga po svojih močeh, da bo življenje otrok po svetu lepše. Sodelujte v naših akcijah!

Kaja Jakolič, Tea Kelc, mentorica: Karmen Pulko
Mentorica prostovoljcev in RK: Sonja Pučko

NAJLEPŠE SANJE ZA VSE OTROKE SVETA

Ko je večer,
se vsi odpravimo spat.
Ko zaspimo in sanjamo,
so sanje kot rahel veter,
ki znajde se sam kot mi,
ki sanjamo.
Veter je rahel, kot svet,
ki vrti se pod obličjem vesolja.
Tudi večer je rahel kot veter,
veter in svet.
V večeru sta najvažnejša ati in mami,
ki prebereta pravljico otrokom,
ki ne morejo spati,
zapoјeta uspavanko velikim
in malim otrokom,
za vse otroke sveta,
ki sanjajo najlepše sanje sveta.

Tomi Petek, 3. b

Punčke iz cunj za UNICEF. Denar od prodaje gre za cepljenje otrok v manj razvitih državah.

Humanitarne organizacije:

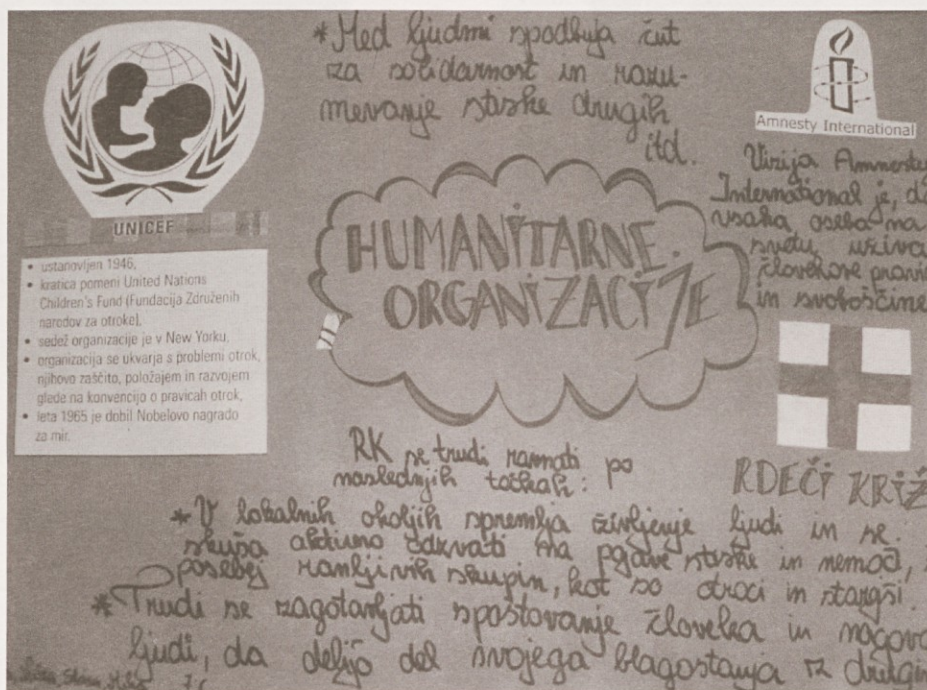
- ✓ UNICEF,
- ✓ RK,
- ✓ Amnesty International,
- ✓ Karitas,
- ✓ Zdravnikj brez meja, ...

USPAVANKA

Ko sonce gre spat za goro,
se luna spusti na nebo,
pokrije vso zemljo
z mrakom in temo.

Ko mrak na zemljo pade,
na očke spanec se prikrade,
takrat brž v posteljo hitim
in sladko zaspim.

Nuša Muršič, 3. b

KAJ LAHKO PODARIMO?

DENAR	DROBIŽ
OBLAČILA	IGRAČE
HRANO	OBUTEV
VODO	ZVEZKE
DOBRO	VOLJO

HUMANOST

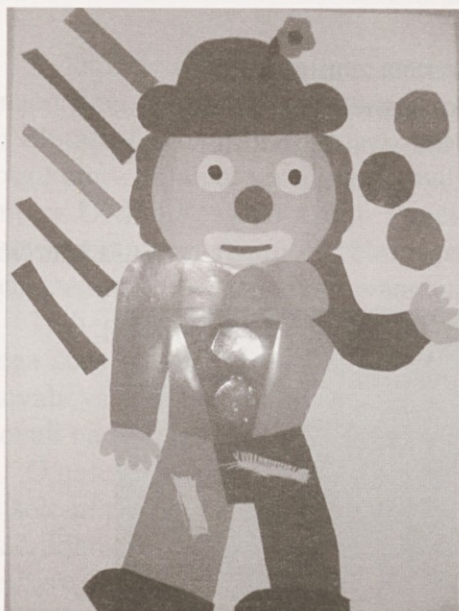
Tudi majhni prispevki lahko koristijo otrokom pri nas in po svet – v Sudanu, Kongu, Pakistanu, Afganistanu, v Indiji ..., ki nimajo osnovnih možnosti za preživetje, za zdravljenje, izobrazbo...

ZVEZDE VARUJEJO OTROKE

Zunaj temna noč
poslavlja se od dneva,
svetle zvezde varujejo otroke,
zunaj mesec mi mežika,
takrat vem, da je čas,
da odpravim se spat.

Filip Emeršič, 3. b

Eva Zmazek, 4. c

Nuša Majcenovič, 2. b

Gregor, Tomi, Nuša, 4. c

NAJLEPŠE SANJE

Najlepše sanje -
oče in mama,
brat za igro
in sestra za pogovor.

Najlepše sanje -
dom iz blata,
kamna, lesa,
slame ali betona.

Najlepše sanje -
sreča v domu,
ljubezen, varnost,
zaupanje in veselje.

Najlepše sanje -
to sem jaz,
imam želje, potrebe,
jaz sem enak kot drugi,
a tako drugačen.

Najlepše sanje,
da lahko sanjam.

Kaja Jakolič, Tea Kelc, 9.b
Mentorica: Karmen Pulko

LITERARNE IN LIKOVNE DROBTINE

Ana Polanec, 5. a

SUPER ŠOLA

V super šoli
vsak učitelj dober je
kot klobasa poli.

Tam vsak dan
veselo je,
prav vsak dan
tam zabava se.

Tam vsi so po modi,
vsi prijazni so gospodi
Vsi prijatelji prisrčni so,
samo pojejo in plešejo.

V tako šolo hoditi super je,
a še lepše mi v naši
rumeno-modri šoli je.

Tatjana Šučur, 7. a

SREČA

Sreča je opoteča,
velika kot vreča.
Če jo zapraviš,
nazaj je ne bo.

Če srečo
z drugimi deliš, si prijateljstvo pridobiš.

Za prijatelje
truditi moraš se,
zato sreča
najpomembnejša je.

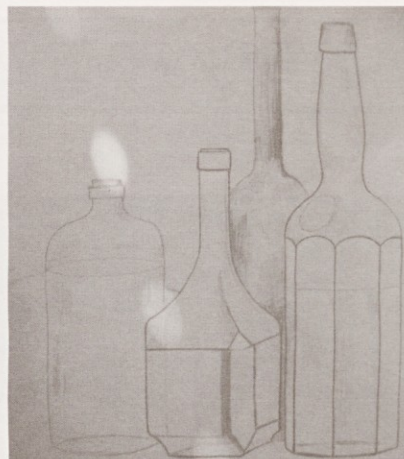
Klementina Dovečar, 5. b

Barbara Lovrenčič, 5. c

Sara Šešerko, 5. c

Ana Brenčič, 9. b

LJUBEZEN

Ljubezen je takšna kot dekle,
samo dotakne se te in gre.

Če se ji ne opreš,
ti k drugemu zbeži,
kot da jo nekaj lovi.

Ljubezen ja takšna kot cvetlica,
od nje pordijo ti lica.

Ljubezen je kakor pesem,
romantična, nežna, vesela,
zmeraj se bo z ljubeznijo pela.

Anja Zelenik, 7. b

STVARI, KI ME JEZNO

So stvari, ki jih je na kupe,
množijo se kot nadležne muhe.

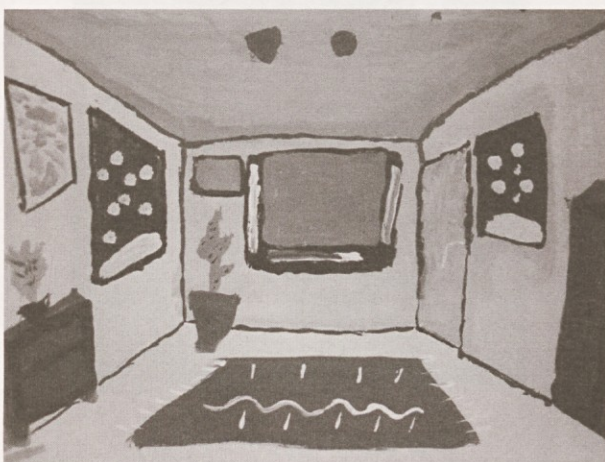
To so domače naloge in
in dobivanje kuhinjske zaloge.

Pri delu vse je hrupno,
a za nas obupno.

Dela je čez neskončnega obzorja,
do skrivnega veselja.

Delo lahko kane,
vendar ostane.

Dona Erjavec, 7. b

Rene Težak, 7. c

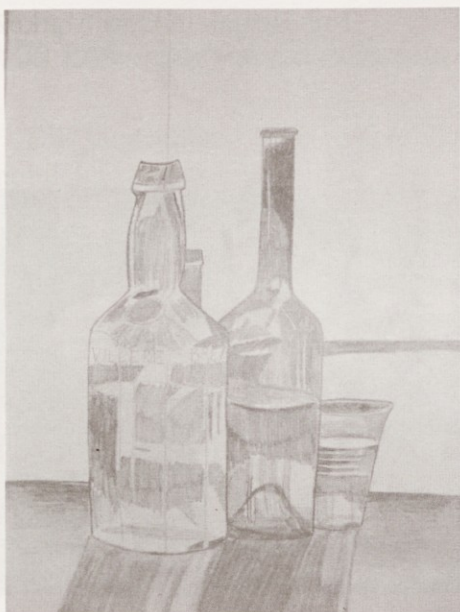

Kaja Kostanjevec, 9. c

SVET

Svet s prijatelji – brez ovir, meja,
je kot dotik,
ki ga vidiš in občutiš.
Svet brez prijateljev je zame
kot svet brez smeha in veselja.
Prijateljstvo je nekaj,
kar pomeni veliko
in ga občutiš le v svojem življenju.
Ni lepšega kot iskrenega prijateljstva,
ki traja mnogo let.

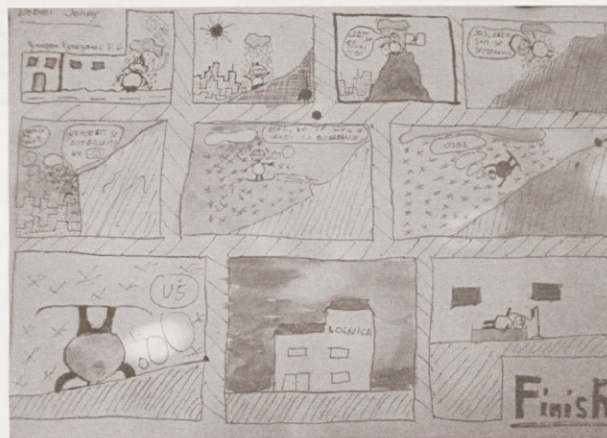
Patricija Vilčnik, 9. b

Kaja Jakolič, 9. b

Jernej Tili, 8. a

Gregor Gregorec, 8. b

VLAK

Iz daljave vije se črn oblak,
počasi zasliši sopihajoč se vlak,
hiti čez gore in planine,
pušča sled v višine
ter ropota čez mejne ravnine.

Prihaja izza ovinka,
premišljujoč, kje so nižine.
Iz daljave sliši vesel se zvok naseljene doline.

Lepota domovine in nobene ovire,
ko na tir skoči žival iz divjine,
rdeč madež krvi se razlije
in vlak v žalost ovije.
Ni končal svoje poti z daljne tujine,
ker iz skal naredil je sipine.

Matic Špindler 9. a

Maja Veselič, 9. d

TEHNIŠKI DNEVI

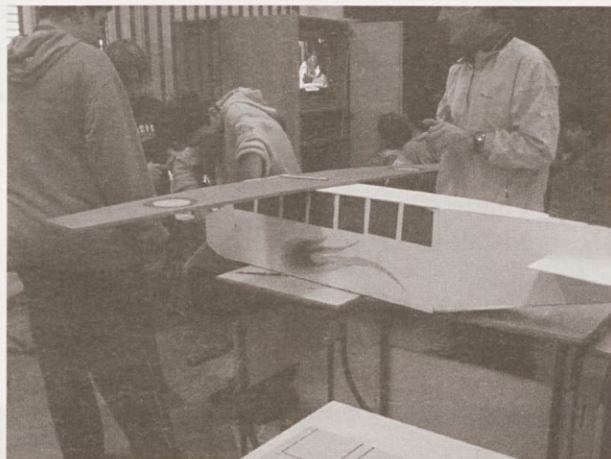
TEHNIŠKA DNEVA

V četrtek, 5. 1. 2006, in v petek, 6. 1. 2006, smo imeli tehniška dneva. Izdelovali smo transportna sredstva. Izdelovali smo v skupinah. Dve skupini sta transportna sredstva izdelovali iz kock, ostale skupine pa so izdelovali iz odpadnega materiala, ki smo ga zbirali že prej. V petek smo se preizkusili tudi v kolesih, ki smo jih spletli iz žic. Ta dva dneva sta mi bila zelo všeč, ker smo bili pri delu zelo ustvarjalni.

Moja skupina je izdelovala transportna sredstva iz kock. Izdelali smo avto, avtobus, avtomobilček, helikopter, ... Pri delu smo bili zelo domiselni, kajti naredili in izdelali smo veliko izdelkov, hkrati pa smo se tudi igrali.

Taja Bezjak in Urša Markež, 4. c

TEHNIŠKI DAN – PROMETNA SREDSTVA

Bil je poseben dan. Izdelovali smo avtomobilčke iz odpadne embalaže.

Razdelili smo se v skupine. Vsaka skupina je izdelovala svoj izdelek. V moji skupini smo se odločili, da bomo izdelali model avtomobila. Najprej smo naredili načrt dela, razdelili zadolžitve posameznim članom skupine, se dogovorili, kako bo avtomobil izgledal in se lotili dela.

Delo je bilo težko in naporno. Morali smo biti zelo natančni. Kartonaste škatle smo zlepili

skupaj. Nato smo učiteljico prosili za barvne tempere. Z veseljem nam jih je dala, da smo naš avto lahko pobarvali. Ko smo izdelek dokončali, smo ga dali na razstavni prostor v učilnici, kjer smo skupaj vse izdelke ocenili. Ponosni smo bili, ko smo izvedeli, da gre naš avto na razstavo v šolsko avlo.

Projektno delo v timu je prijetno in poučno, zato se rad tako učim in delam.

Tadej Leben, 4. b

Z NARAVOSLOVNO-TEHNIŠKE TRŽNICE

Kot rezultat dvodnevne dela v okviru projekta Phare 2003 se je v torek, 10. 1. 2006, zvrstila tudi naravoslovno-tehniška tržnica, kjer so se predstavile mnoge zanimive srednje šole. Mimoidoče smo povprašali, kaj menijo o tržnici.

Julija Tepež:

Zelo zanimivo je pogledati izdelke, ki so jih naredili naši otroci. Upam, da bo prihodnje leto spet kaj podobnega!

Rajko Fajt, ravnatelj Elektro šole Ptuj:

Super! Super! Super! Zelo sem zadovoljen. Drugače pa sem eden od avtorjev tega projekta ...

Martin Terbuc:

Zdi se mi zelo zanimiva, predvsem za vas, otroke, da lahko vidite, kakšni poklici vse obstajajo in si jih kasneje morda lažje izberete. Kot sami vemo, dandanes primanjkuje tehniških poklicev in je zato zelo pomembno, da se šole predstavijo na dovolj zanimiv način in da učenci vidijo, da se tudi na tem področju dá marsikaj narediti.

Gizela Gajšek:

Je zelo pestra. Prikazanih je veliko različnih poklicev, kar bo pomagalo marsikomu pri nadaljnji usmeritvi, kam se vpisati. Vidi pa se, da ste učenci vložili v vse skupaj veliko truda.

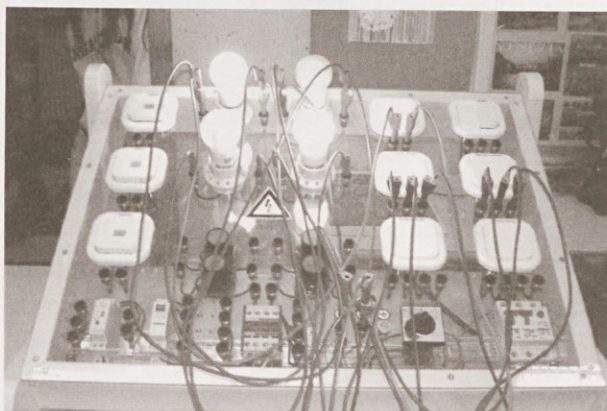
Aleksandra Jurkovič, bivša učenka:

Šele komaj sem prišla, a kar sem videla doslej, mi je bilo všeč!

Dr. Štefan Čelan, župan Mestne občine Ptuj:

Sam sem naravoslovec in tehnik, zato sem izjemno vesel, da ste se odločili za kaj takega. Še bolj pa sem presenečen nad obsegom, koliko vsega ste naredili, koliko otrok je danes tukaj, koliko je staršev in zelo me bo veselilo, če se boste odločali za študij naravoslovja in tehnike, saj so to zelo lepi poklici.

Violeta Rotvejn:

Tržnica se mi zdi zelo izvirna, bogato opremljena, lepo predstavljena. Tudi sodelovanje srednjih šol je v veliko spodbudo, saj so se vsi res zelo potrudili!

Izjave so zbrali: Patricija Vilčnik 9. b, Nejc Benčič in Aljaž Brlek, 7. c

ŠPORTNA STRAN

ZIMSKA ŠOLA V NARAVI

Tako kot vsako leto, smo tudi letos odšli v šolo v naravi – letos je bilo to pozimi. Naš cilj je bil dom Planinka.

Ko smo prispeli, smo najprej odnesli smučarske čevlje v Bunker - tako se je imenovala klet, nato pa smo šli pogledat naše sobe. Jaz sem si mojo delil z Renatom, Majem in Nikom in predstavljal sem si jo malo večjo in da bo imela vsaj umivalnik, ki ga žal ni bilo. Imenovala se je Peter Pan. V njej smo odložili prtljago in si preoblekli postelje, kmalu zatem pa smo se odpravili v jedilnico na dobro kosilo.

Po kosilu smo se preoblekli v smučarsko obleko in se šli preobut v Bunker. Ko smo prišli na smučišče, smo se razvrstili po skupinah, ki so jih učitelji določili glede na naše smučarsko znanje in dobili smučarske karte, na katerih so bile slike z našimi veselimi obrazi. Nato smo se še nekajkrat odpeljali po progi in se vrnili v Planinko. Tam so bili dovoljeni obiski po sobah, dokler ni na vrsto prišel sestanek v jedilnici, kjer nas je lastnica doma seznanila s hišnim redom. Ob koncu sestanka smo se pripravili na težko pričakovano večerjo po napornem dnevu. Po večerji smo šli v sobe in se pogovarjali. Nato pa smo se trudili zaspali, a nam ni uspevalo, tako da smo zaspali zelo pozno in jutro je bilo

»težko«. Sklenili smo, da bomo naslednji večer šli prav gotovo prej spat.

Zanimivo je bilo, ko smo se preizkusili tudi v teku na smučeh. Bilo je težko in vsi smo »zajce lovili«. Pretekli smo krajšo progo in se lotili rokomet na smučeh. Naša ekipa je na koncu zmagala in vsi navdušeni smo se vrnili v Planinko.

Zelo napeto pa je bilo tudi zadnji dan. Bližalo se je namreč tekmovanje v veleslalomu. Ko sem progo prevozil, sem imel kar dober občutek, saj sem se zelo potrudil. Zvečer sta učiteljici razglasili rezultate in po nekaj dobljenih stavah se je začel disko. Vsi smo plesali in se zabavali, le nekaj pripomb je bilo glede glasbe.

Mislim, da sem se to leto, kar se tiče smučanja, veliko naučil in da se je letošnja šola v naravi končala z lepimi spomini. Šola v naravi je letos dosegla svoj cilj, saj smo se družili, se nekaj naučili in se imeli lepo!

Nace Zavrtanik, 5. b

ŠPORTNI DAN

V sredo, 1. 3. 2006, so imeli vsi razredi od drugega do četrtega športni dan.

Otroci so v šolo prihajali v kombinezonih in s kapami na glavah. Dan je bil sončen, s polno snega. Po malici so se otroci pripravili za »akcijo« ter se postavili v vrsto pred šolo.

Vsi skupaj smo odšli na veliko igrišče, kjer so potekale igre na snegu. Učenci istega razreda so se postavili eden za drugim. Učiteljica Mojca nam je povedala, kaj je naša naloga in nam razložila ostale stvari. Vsi so pozorno poslušali in upali, da bodo na

tekmovanju zmagali. Nekateri med nami so mislili, da je vse to preprosto, vendar, ko so prišli na vrsto, so videli, da ni tako, kot so mislili. Na začetku je bila ena poskusna vaja, nato pa je šlo za res. Zaslišala se je piščalka in prvi v vrstah so začeli tekati. Sledilo je pet iger. Tudi žogo, tek nazaj in hojo po vseh štirih smo morali uporabiti. Ko se je vse to končalo, so prišle tudi nove naloge.

Vsak razred je moral narediti nekaj iz snega. V našem razredu smo se razdelili v dve skupini, fantje in punce posebej. Ne vem, za kaj so se fantje odločili, punce so naredile medvedka na poroki. Ženin je imel metuljček, nevesta pa je v roki držala šopek. Pred njimi je bilo postavljeno srce, narejeno iz snega, na katerem je bil napis iz mačic: poroka.

Bil je čas, da zapustimo igrišče in gremo domov. Po isti poti smo odšli nazaj v šolo, kjer smo se preoblekli, nekateri tudi šli na kosilo ali v OPB.

Športni dan se mi zdi zabaven, najbolj izdelovanje medvedka. Upam, da so se tudi ostali imeli lepo.

Marina Stankov, 4. d

LOKVANJ: Šolsko glas/1.:9

inv.št:AR/
15967

POMAGAMO ŽIV

POMOČ ZA ŽIVALI V MARIBORSKEM AZILU

Že nekaj let mladi člani RK sodelujemo v nabiralni akciji pod geslom POMAGAJMO BREZDOMNIM ŽIVALIM.

Tudi letos smo se odzvali povabilu Društva za varstvo in proti mučenju živali Maribor in zbrali 74.945 SIT.

Pomoči so potrebne brezdomne živali, ki se iz tega ali onega vzroka znajdejo na cesti. V društvenem azilu jim nudijo prijazno besedo, roko, ki poboža in po potrebi prvo zdravniško pomoč, hrano in skromno streho nad glavo.

Z zbranimi denarnimi sredstvi smo pomagali pomoči potrebnim živim bitjem, ki nimajo daru govora, da bi se same borile za svoje pravice.

ARH
LOKVANJ

Sonja Pučko, mentorica MČRK

Špela Pihler, 1. a

Tilen Beranič, 3. b/8